

การแปลบทบรรยายใต้ภาพยนตร์ (subtitles) ภาพยนตร์กะเทยจาก
ภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ: กรณีศึกษาภาพยนตร์เรื่อง
“ปล้นนะยะ (ภาค 1)” และ “ว้ายบีม เชียร์กระหึ่มโลก”

Gay Language Translation: A Case Study of Subtitle Translation of
Plon Na Ya (Episode 1) and Wai Bum Cheer Kra Hum Lok Films

สุทธิพงษ์ เพิ่มพูล¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้วิเคราะห์ภาษากะเทยในภาษาไทย วิธีการแปลภาษากะเทยจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ และถ่ายทอดคำที่ไม่มีสมมูลภาพในระดับคำในภาพยนตร์เรื่อง “ปล้นนะยะ (ภาค 1)” และ “ว้ายบีม เชียร์กระหึ่มโลก” ผลการวิจัยพบว่าลักษณะภาษากะเทยในภาษาไทยสามารถจำแนกได้เป็น 6 ประเภท ได้แก่ ก.) คำศัพท์ วลี สำนวนและสแลงภาษากะเทย ได้แก่ คำศัพท์ สำนวน และวลีที่สร้างขึ้นใหม่ และคำศัพท์ สำนวนและวลีที่ดัดแปลงจากภาษามาตรฐาน ข.) คำเรียกขานและสรรพนามในภาษากะเทย ค.) คำพหูพจน์และคำต้องห้ามภาษากะเทย ง.) ศัพท์ วลี และประโยคคล้องจองในภาษากะเทย จ.) ศัพท์ วลี และสำนวนกำกวมในภาษากะเทย และ ฉ.) คำอนุภาคและคำบ่งบอกความเป็นกะเทย โดยคำศัพท์ วลี สำนวนและสแลงเป็นประเภทที่พบมากที่สุด ขณะที่คำอนุภาคและคำบ่งบอกความเป็นกะเทยพบน้อยที่สุดในด้านการแปลภาษากะเทย ผู้แปลให้ความสำคัญกับการถ่ายทอดความหมายมากที่สุด และให้ความสำคัญกับการถ่ายทอดลีลาภาษาและความเป็นภาษากะเทยตามลำดับ ในการถ่ายทอดคำที่ไม่มีสมมูลภาพในระดับคำ ผู้แปลใช้ศัพท์เฉพาะวัฒนธรรมในภาษาปลายทางมากที่สุด ใช้วิธีแปลด้วยคำที่มีความหมายกว้างน้อยที่สุด และไม่ใช้คำยืมและการยกตัวอย่าง

Abstract

This research aimed at analyzing the characteristics of Thai gay language, translation techniques applied to the translation of gay language in movie subtitles and the use of translation strategies of non-equivalences at word level. From the results, the characteristics of

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการแปลภาษาอังกฤษและไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

gay language in Thai could be categorized into six groups as follows: a) gay terms, slang and fixed expressions, b) gay terms of address and pronouns, c) gay swear and taboo words, d) gay phrases with rhymes and alliteration, e) ambiguous gay terms, and, f) gay language particles and suggestive gay terms. It was found that gay terms, slang and fixed expressions were employed the most whereas ambiguous gay terms and gay language particles and suggestive gay terms were the least used. In translating gay language, the translator placed the most importance on meaning while the least important element was retaining the gayness in the target language. Concerning non-equivalences at word level, the translator applied cultural substitution strategy the most, and, to the least extent, translation by a more general word, without utilizing translation by using loan words plus explanation and translation by illustration strategies.

1. ความนำ

การศึกษาเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศของกลุ่มความหลากหลายทางเพศมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นพร้อมกับจำนวนประชากรกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศที่มีมากขึ้นในทุกสังคมในโลกโลกาภิวัตน์ (Altman, 2001) นักวิจัยด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาพบว่ากลุ่มคนเหล่านี้มีรูปแบบการใช้ชีวิตในสังคม การมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มคนเพศอื่น ๆ และการใช้ภาษาที่น่าสนใจ (กฤตณัฐ เพ็งชัย, 2549; กิ่งรัก อิงคะวัต, 2542; ปาณิสรา มงคลวาที, 2550; พจมาน มูลทรัพย์, 2551; วรณะ หนูหมื่น, 2551; เอกศาสตร์ สรรพช่าง, 2546 เป็นต้น) การศึกษาวิจัยด้านอัตลักษณ์ทางเพศชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมซึ่งแต่ละวัฒนธรรมให้ความสำคัญเกี่ยวกับเพศแตกต่างกัน เช่นเดียวกัน การศึกษาและวิจัยกะเทยในมิติ มุมมอง และประเด็นต่าง ๆ แสดงให้เห็นถึงความพยายามของนักวิจัยในทำความเข้าใจและหาวิธีให้กะเทยอยู่ร่วมกับคนเพศอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ทำให้คนทั่วไปยอมรับ ไม่ตีตรา ไม่แบ่งแยกหรือตัดสินกลุ่มคนเหล่านี้ในแง่ลบ (สุพร เกิดสว่าง, 2546) ตลอดจนเข้าใจว่าเพศสถานะเป็นที่เปลี่ยนแปลงได้และความหลากหลายทางเพศในปัจจุบัน ช่วยทำให้คนมีพื้นที่และสามารถแสดงบทบาทได้สอดคล้องกับพฤติกรรมหรือการแสดงออกทางเพศที่ตนเป็นผู้เลือกมากกว่าที่เป็นมาในอดีต (Sinnott, 2002)

นอกจากการศึกษาอัตลักษณ์ทางเพศของกะเทยในมิติสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาแล้ว การศึกษาภาษาที่กะเทยช่วยชี้ให้เห็นถึงวิถีคิด ความสามารถเชิงสร้างสรรค์ของกะเทย พัฒนาการของภาษากะเทย ความเชื่อมโยงและอิทธิพลของภาษากะเทยที่มีต่อภาษามาตรฐาน งานวิจัยภาษากะเทยส่วนมากชี้ให้เห็นว่าภาษากะเทยมีรูปแบบการใช้ภาษาเฉพาะ มีลักษณะและลีลาการใช้ภาษาแตกต่างจากภาษาเพศชายและภาษาเพศหญิงอยู่หลายประการและควรจัดไว้ในทำเนียบภาษาย่อย (Chesebro, 1980; Adam, 1999) นอกจากนี้การศึกษาและงานวิจัยลักษณะภาษากะเทยในประเทศต่าง ๆ อธิบายปรากฏการณ์ทางภาษา การใช้ภาษากะเทยในวัฒนธรรมย่อย (subculture) (Jackson, 2000) และความสัมพันธ์ตลอดจนผลกระทบของภาษากะเทยต่อภาษามาตรฐาน (Levon, 2010) ในด้านสังคม ภาษากะเทยหรือที่นักวิจัยไทยส่วนหนึ่งเรียกว่า "ภาษาเกย์" ตามศัพท์ที่ใช้ในวงวิชาการศึกษาภาษาของเกย์และกะเทยในภาษาอังกฤษ (gayspeak) มีบทบาทในการเติมเต็มหน้าที่ 3 รูปแบบ ได้แก่ 1.) เป็นภาษาลับที่ช่วยให้กะเทยสามารถสื่อสารความหมายเฉพาะกลุ่ม หรือเรื่องราวเฉพาะบุคคลกับคนในกลุ่มเดียวกันในที่สาธารณะ 2.) เป็นภาษาที่ช่วยธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกะเทยและสร้างเอกภาพในคนกลุ่มเดียวกัน ทั้งช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับวัฒนธรรมย่อยกะเทย อีกด้วย และ 3.) เป็นภาษาที่กะเทยใช้ในการเคลื่อนไหวและต่อสู้ทางการเมือง (Hayes, 1981)

ในภาพรวมด้านการศึกษาภาษาศาสตร์ของกะเทย นักภาษาศาสตร์พบว่ากะเทยพยายามเลียนแบบเสียงและลักษณะการออกเสียงของเพศหญิง เช่น ดัดเสียงให้แหลมกว่าระดับเสียงเพศชายปกติ มีการออกเสียงให้ชัดและเน้นเสียงมากกว่าปกติ ลากเสียงเสียดแทรก (fricative sound) ยืดเสียงสระและพยัญชนะบางเสียงให้ยาวกว่าปกติ เปลี่ยนหน่วยเสียงพยัญชนะและหน่วยเสียงสระ (ยุทธนา นันทิวรรวิภา, 2547; Bowen, 2002; Gaudio, 1994; Rogers and Smyth, 2002; Sims, 2004) ในด้านการใช้คำ กะเทยใช้คำศัพท์เฉพาะกลุ่ม ที่มาจากคำในภาษามาตรฐานและคำจากภาษาย่อยอื่น ๆ ที่ผู้ใช้ภาษาที่เป็นกะเทยมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ใช้ภาษาย่อยด้วย (Baker, P., 2004; Rodgers, 1979; Steven, 2000) ตัวอย่างเช่น ภาษา "Polari" ภาษากะเทยที่กะเทยและเกย์ในสหราชอาณาจักรที่ได้รับอิทธิพลของภาษาอิตาเลียนเกิดจากการอพยพโยกย้ายของชาวอิตาเลียนเข้าไปในสหราชอาณาจักรโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กชายที่เข้าไปแสดงละครเวทีในโรงละครต่าง ๆ ในสหราชอาณาจักร (Baker, P., 2002, 2004; Sims, 2004) ส่วนภาษากะเทยในภาษาไทยมีการสร้างคำโดยการดัดแปลงเสียงสระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์ของคำในภาษามาตรฐานและประดิษฐ์คำจำนวนหนึ่งขึ้นใหม่โดยการเปลี่ยนเสียง เพิ่มเสียง ดัดเสียง ใช้แนวเทียบเสียง

ธรรมชาติ และกำหนดคำขึ้นเพื่อใช้เฉพาะสังคมกะเทย เป็นต้น (ยุทธาน นันทิวรรักษ์, 2547) เช่นเดียวกัน การใช้สำนวนของกะเทยในประเทศไทย มีทั้งการนำสำนวนเดิมมาเปลี่ยนคำโดยเปลี่ยนทั้งคำและความหมายให้เกิดเป็นสำนวนใหม่ที่ใช้เฉพาะในภาษากะเทย รวมถึงการสร้างสำนวนใหม่โดยวิธีผูกสำนวนจากสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว ซึ่งความสามารถในการสร้างสรรค์คำ วลี และสำนวนขึ้นใช้เฉพาะกลุ่มของกะเทยด้วยลักษณะดังกล่าวนี้ ล้วนสะท้อนบุคลิกรักสนุก ร่าเริง ช่างสังเกต และมีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักประยุกต์ดัดแปลงสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเพื่อสร้างความน่าสนใจให้กับภาษาที่ใช้และดึงดูดความสนใจของคนทั่วไป (ยุทธาน นันทิวรรักษ์, 2547)

ปัจจุบัน การศึกษาภาษากะเทยหรือวาทกรรมกะเทยมีรูปแบบวิธีการศึกษาหลายรูปแบบและมีช่องทางหรือแหล่งข้อมูลในการศึกษามากขึ้น นักวิจัยส่วนหนึ่งศึกษาภาษากะเทยโดยการเก็บข้อมูลจริงจากบทสนทนาที่กะเทยและเกย์พูดคุยกัน สถานการณ์ต่าง ๆ หรือใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก หรือศึกษาทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อภาพลักษณ์ของกะเทยที่ปรากฏในสื่อต่าง ๆ (นันทชา สำโรง, 2552) รวมถึงการเก็บข้อมูลจากเอกสารลักษณะต่าง ๆ เช่น พจนานุกรมคำศัพท์เกย์และกะเทย หรือจากข้อมูลในเว็บไซต์หาคู่ และจากสื่อภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว เช่น ภาพยนตร์หรือละครซึ่งนอกจากจะสามารถทำให้ผู้ชมเห็นลักษณะการสื่อสารของกะเทยแล้ว ผู้ชมยังเห็นรูปแบบการใช้ชีวิต ทัศนคติในด้านต่าง ๆ การแต่งกายของกะเทย รูปแบบการใช้ชีวิต และบทบาทของกะเทยในสังคมปัจจุบันอีกด้วย (จตุรภัทร หาญจริง, 2555; Barea, 2011)

เมื่อรูปแบบสื่อบันเทิงและสารคดีที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับกะเทยจากต่างประเทศแพร่หลายเข้ามาในประเทศไทย จำเป็นต้องมีการแปลเรื่องราวที่น่าเสนอหรือรายการที่ได้รับความนิยมให้ผู้ชมชาวไทยมีทางเลือกในการรับชมรับฟัง ในขณะเดียวกัน สื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกะเทยในประเทศไทยก็ได้รับความนิยมจากชาวต่างประเทศมากขึ้นและมีความต้องการการแปลเป็นภาษาต่างประเทศมากขึ้นเช่นกัน การแปลบทบรรยายได้ภาพยนตร์ บทโทรทัศน์หรือวิทยุที่เกี่ยวกับกะเทยมีความท้าทายไม่ต่างจากงานแปลประเภทอื่น ๆ ภาษาที่กะเทยใช้อาจมีทั้งส่วนที่มีลีลาโลดโผนและมีทั้งส่วนที่เป็นภาษาทั่วไป ผู้แปลจำเป็นต้องเลือกกลวิธีที่จะใช้ในการแปลให้เหมาะสม โดยอาจเลือกว่าจะใช้รูปแบบการแปลแบบเน้นภาษาต้นฉบับ (source language emphasis) ซึ่งได้แก่การแปลแบบคำต่อคำ (word-for-word translation) การแปลตรงตัว (literal translation) การแปลตามต้นฉบับ (faithful translation) หรือการแปลเชิงอรรถศาสตร์ (semantic translation) หรือเลือกใช้รูปแบบการแปลแบบเน้นภาษาเป้าหมาย (target

language emphasis) ซึ่งได้แก่ การดัดแปลงในฉบับแปล (adaptation) การแปลเอาความ (free translation) การแปลแบบสำนวน (idiomatic translation) และการแปลเชิงสื่อสาร (communicative translation) (Newmark, 1988) ขณะเดียวกัน ผู้แปลยังต้องเลือกคำที่มีลีลาหรือเป็นคำเฉพาะในภาษาอ้อยหรือภาษาเฉพาะกลุ่มในภาษาแปล ให้สอดคล้องกับภาษาเฉพาะในภาษาต้นฉบับด้วย (สุพรรณิ ปันมณี, 2546) เพราะยิ่งผู้แปลสามารถสามารถถ่ายทอดลักษณะภาษากระทงในภาษาไทยในบทแปลภาษาอังกฤษได้มากเท่าไร หรือใช้ภาษากระทงในภาษาปลายทางได้มาก ผู้อ่านบทแปลจะสัมผัสถึงความเป็นกระทงที่แฝงอยู่ในข้อความที่อ่านได้มากเท่านั้นด้วยเช่นกัน

จากงานศึกษาวิจัยด้านภาษากระทงในประเทศไทยและต่างประเทศ นักวิจัยพบว่าภาษาที่กลุ่มคนนี้ใช้มีลักษณะที่โดดเด่นและแตกต่างจากภาษาของกลุ่มชายหญิงทั่วไปจึงมีนักภาษาศาสตร์ นักวาทกรรม วิเคราะห์สนใจศึกษาวิจัยภาษาของคนกลุ่มนี้เพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ประเด็นหนึ่งที่ยังไม่มีผู้ทำการวิจัยคือด้านการแปลบทบรรยายใต้ภาพยนตร์กระทง ผู้วิจัยเล็งเห็นว่ากระบวนการและกลวิธีการแปลภาษาเฉพาะกลุ่ม (social dialect) อาจมีแนวทางแตกต่างจากการแปลภาษามาตรฐาน นอกจากนี้ การวิจัยบทแปลภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับคนกลุ่มนี้ โดยเฉพาะภาพยนตร์ที่มีบทสนทนาจำนวนมาก จะช่วยให้ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์วิธีการแปลที่ผู้แปลใช้ ตลอดจนตีความ ประเมินค่า และอาจชี้แนะวิธีการสำหรับผู้สนใจทำงานแปลภาพยนตร์ดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อเป็นการขยายขอบเขตการวิจัยภาษากระทงในวงการแปลให้กว้างขวางและให้มีการวิจัยในแง่มุมต่าง ๆ ที่หลากหลายมากขึ้น ทั้งยังอาจช่วยอธิบายให้เห็นถึงอิทธิพลของการสื่อสารในหมู่กระทงและการสื่อสารข้ามกลุ่มซึ่งส่งผลต่อมุมมองและทัศนคติที่คนทั่วไปที่มีต่อกระทง และมุมมองที่กระทงมีต่อคนต่างเพศที่อาศัยอยู่ในสังคมเดียวกัน

2. วัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ลักษณะคำ วลี และสำนวนภาษากระทงในภาษาไทย และเพื่อวิเคราะห์วิธีการแปลหรือแนวทางการถ่ายทอดภาษาที่ผู้แปลภาพยนตร์เรื่อง “วายบีม เขียวกระทงหิมโลก” และ “ปล้นนยะยะ (ภาค 1)” ใช้ในการแปลภาษากระทงในบทบรรยายใต้ภาพยนตร์ภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ และวิธีการถ่ายทอดคำที่ไม่มีสมมูลภาพในระดับคำ (non-equivalences at word level) สมมติฐานที่ตั้งไว้ในงานวิจัยนี้คือ ผู้แปลใช้วิธีการแปลแบบเอาความหรือการแปลเพื่อถ่ายทอดความหมาย

มากกว่าวิธีการแปลแบบอื่น ๆ เพราะผู้แปลไม่สามารถถ่ายทอดลักษณะภาษากะเทยในภาษาไทยเป็นภาษากะเทยในภาษาอังกฤษได้

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 เครื่องมือวิจัยและข้อมูล

ผู้วิจัยพิจารณาภาพยนตร์กะเทยที่ผลิตในประเทศไทยและมีบทบรรยายใต้ภาพยนตร์ที่ผลิตในช่วงปีพ.ศ. 2545 ถึงปี พ.ศ. 2555 ที่แปลเป็นภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือการวิจัยในงานวิจัย โดยผู้วิจัยคัดเลือกภาพยนตร์ที่มีจำนวนตัวอย่างภาษากะเทยมากที่สุดจำนวน 2 เรื่อง ภาพยนตร์กะเทยต้นฉบับภาษาไทยที่ผู้วิจัยเลือกคือภาพยนตร์เรื่อง “ว้ายบีม เชียร์กระหึ่มโลก” และ “ปล้นนะยะ” ซึ่งแปลโดยธัญชา ศักดิ์สยามกุล ตัวละครในภาพยนตร์ทั้งสองเรื่องส่วนใหญ่เป็นตัวละครที่มีอัตลักษณ์ทางเพศเป็นกะเทย เนื้อหาของภาพยนตร์ทั้งสองสื่อให้เห็นถึงความทุกข์และความสุขของการเป็นกะเทยและการมีเพื่อนกะเทยที่จริงใจ โดยภาพยนตร์เรื่อง “ว้ายบีม เชียร์กระหึ่มโลก” สะท้อนปัญหาการกีดกันทางเพศในหมู่นักกีฬาโอลิมปิกชายที่ไม่ยอมรับกะเทย และความกดดันจากคนกลุ่มต่าง ๆ ที่กะเทยได้รับ ขณะที่ภาพยนตร์เรื่อง “ปล้นนะยะ” ชี้ให้เห็นถึงความฝันของกะเทยรากหญ้า หรือกะเทยชั้นกรรมาชีพที่ต้องการหาเงินมาใช้สนองความต้องการด้านต่าง ๆ และแก้ไขข้อผิดพลาด ตลอดจนปัญหาในชีวิตของตน ตัวละครกะเทยในภาพยนตร์ทั้งสองเรื่องต้องฝ่าฟันอุปสรรคมากมายในการดำรงชีวิตและการทำให้คนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมยอมรับ อย่างไรก็ตาม ผู้รับชมภาพยนตร์จะเห็นได้ว่ามิตรภาพอันแน่นแฟ้นของกลุ่มเพื่อนกะเทยในภาพยนตร์เป็นแรงผลักดันและเป็นกำลังใจให้กะเทยที่ประสบปัญหาในชีวิตสามารถฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ ไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยเลือกภาพยนตร์ทั้งสองเรื่องเป็นแหล่งข้อมูลในการเก็บข้อมูลตัวอย่างภาษากะเทยเนื่องจากตัวละครเอกส่วนใหญ่ในภาพยนตร์เป็นกะเทยและมีการใช้คำ วลี และสำนวนภาษากะเทยเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม เนื่องจากภาพยนตร์ทั้งสองไม่มีบทบรรยายใต้ภาพยนตร์ภาษาไทย ดังนั้นจึงอาศัยฟังและจดบันทึกบทภาพยนตร์ พร้อมกับเวลาที่บทภาพยนตร์ปรากฏและบทแปลภาษาอังกฤษ จากนั้น ผู้วิจัยจะนำข้อมูลภาษากะเทยที่พบทั้งหมด 62 ตัวอย่างในภาษาต้นฉบับและคำแปลภาษาอังกฤษที่ได้ไปทำการวิเคราะห์และจัดกลุ่มข้อมูลเพื่อทำการตีความและประเมินข้อมูล

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลและจัดกลุ่มข้อมูลภาษาภะทยตามประเภท ผู้วิจัยจะวิเคราะห์เนื้อหา รูปแบบ ลักษณะการใช้ภาษาของภาษาต้นฉบับและฉบับแปล และจัดกลุ่มตามระดับและกระบวนการทางภาษา โดยเลือกวิเคราะห์ และเปรียบเทียบคำ วลี และสำนวนภาษาภะทยที่พบในภาพยนตร์ทั้งสองเรื่อง จากนั้นผู้วิจัยจะอธิบายแนวคิดและแนวทางการเลือกคำแปลหรือการแปรรูปแบบต่าง ๆ พร้อมทั้งพิจารณาข้อบกพร่องหรือสาเหตุของการแปลหรือเลือกคำเทียบเคียงแบบต่าง ๆ ในขั้นต้นสุดท้าย ผู้วิจัยจะเสนอแนวทางในการแปล ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านการแปลภาษาภะทยหรือภาษาเฉพาะกลุ่ม สรุปผลจากการศึกษา ซึ่งให้เห็นลักษณะเด่นและรูปแบบเฉพาะของภาษาภะทยและการแปลภาษาภะทย อันจะนำไปสู่การประเมินค่าและตีความเพื่อเสนอแนะวิธีการที่ผู้แปลควรใช้เมื่อต้องทำการแปลภาษาภะทยหรือภาษาเฉพาะกลุ่มต่าง ๆ

4. ขอบเขตและแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

4.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาษาภะทย

ผู้วิจัยเลือกวิเคราะห์เฉพาะศัพท์ สำนวนการใช้ภาษา และลักษณะภาษาในภาพยนตร์ทั้งสองเรื่อง ที่มีลักษณะเป็นภาษาภะทย ผู้วิจัยใช้กรอบทฤษฎีในการวิเคราะห์และคัดเลือกตัวอย่างภาษาภะทยจากงานวิจัยของ ยุทธนา นันทิวรรณ (2547) หลักเกณฑ์ที่ผู้วิจัยใช้ในการเลือกและพิจารณาภาษาภะทยในภาพยนตร์ ดัดแปลงมาจากการศึกษาตัวอย่างภาษาภะทยในภาษาไทยด้านโครงสร้างคำ วลี และสำนวนของยุทธนา นันทิวรรณ (2547) ด้านการใช้คำเพื่อจุดประสงค์เฉพาะในงานวิเคราะห์ภาษาภะทยในวรรณกรรมด้วยกรอบการวิเคราะห์ด้านภาษาศาสตร์จิตวิทยาและภาษาศาสตร์สังคมของชิตชไม ผ่องศรีสุข (2547) การใช้คำสแลงภาษาภะทยของชิตชไม ผ่องศรีสุข (2547) ด้านการใช้ภาษาภะทยเพื่อเปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศ ของบุรินทร์ นาคสิงห์ (2546) และนฤพนธ์ ดีวงวิเศษ (2553) ด้านวิธภาษาของนิตยา กาญจนะวรรณ (2547) และด้านเนื้อหาภาพยนตร์และวงศัพท์ที่ใช้ในภาพยนตร์ในงานวิจัยของ จตุรภัทร หาญจริง (2555)

4.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการแปลภาษาเฉพาะกลุ่ม

ในการวิเคราะห์บทแปล ผู้วิจัยจัดระเบียบข้อมูลวิธีการแปลภาษาเกาะเทยและนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากวิธีการแปลของ Newmark (1988) ทฤษฎีการแปลแบบยึดความหมาย (Théorie interpretative de la traduction) ตามแนวทางของนพพร ประชากุล (2540) หลักการการถ่ายถอดความหมายและลีลาภาษาของทิพา เทพอักษรพงศ์ (2544) วัลยา วิวัฒน์ศรี (2545) และสุพรรณิ ปิ่นมณี (2546) การถ่ายถอดชนบและลักษณะเฉพาะของข้อความของวรรณา แสงอร่ามเรือง (2545) การถ่ายถอดข้อมูลด้านสังคมและวัฒนธรรมของภาษาต้นทางของวัลลภา เฮอร์วายน (2549)

5. ผลการศึกษา

ผู้วิจัยศึกษางานศึกษาและวิจัยด้านภาษาเกาะเทยในภาษาไทยและดัดแปลงแนวทางการแบ่งประเภทลักษณะภาษาเกาะเทยให้สอดคล้องกับข้อมูลในงานวิจัยและแบ่งภาษาไทยที่พบในภาพยนตร์ทั้ง 2 เรื่องออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่ ก.) คำศัพท์ วลี สำนวนและสแลงภาษาเกาะเทย ได้แก่ คำศัพท์ สำนวน และวลีที่สร้างขึ้นใหม่ และคำศัพท์ สำนวนและวลีที่ดัดแปลงจากภาษามาตรฐาน ข.) คำเรียกขานและสรรพนามในภาษาเกาะเทย ค.) คำผรุสวาทและคำต้อห้ามภาษาเกาะเทย ง.) ศัพท์ วลี และประโยคคดโกงของในภาษาเกาะเทย จ.) ศัพท์ วลี และสำนวนกำกวมในภาษาเกาะเทย และ ฉ.) คำอนุภาคและคำบ่งบอกความเป็นภาษาเกาะเทย โดยจากจำนวนตัวอย่างภาษาเกาะเทยทั้งหมด 62 ตัวอย่างที่พบในภาพยนตร์ทั้ง 2 เรื่อง ลักษณะที่พบมากที่สุดคือการใช้ศัพท์ วลี สำนวนและสแลงภาษาเกาะเทย ซึ่งมีจำนวนมากถึง 28 ตัวอย่าง ขณะที่การใช้ศัพท์และสำนวนภาษากำกวมและการใช้คำอนุภาคและคำบ่งบอกความเป็นเกาะเทยมีจำนวนตัวอย่างน้อยที่สุด คือลักษณะละ 2 ตัวอย่าง

ในด้านการแปลภาษาเกาะเทย ผู้วิจัยพบว่าผู้แปลให้ความสำคัญกับการถ่ายถอดความหมายมากที่สุด (เช่นการแปลคำ “เป๊ก” ในวลี “ไปให้เขาเป๊กเล่นทำไมยะ” เป็น “Stupid ass! Are you a masochist?”) และผู้แปลให้ความสำคัญกับการถ่ายถอดลีลาภาษา (เช่นการการแปลคำฟ้อง “ชน” ใน “เมื่อคืนนี้ผู้ชายขนเยอะมาก” เป็น “I met a furry man last night.” และ “ชนของจากห้องชั้น...” เป็น “He ferried his stuff from my room....”) และความเป็นเกาะเทย (เช่น แปล “เอ็นท่อนคารูหลับ” ด้วยคำ “penis-

cillin” ซึ่งเป็นศัพท์ภาษากระเทยในภาษาอังกฤษที่มีความหมายและรูปคำในลักษณะใกล้เคียงกันกับคำภาษากระเทยในภาษาไทย) ในลำดับรองลงมา

ในด้านการเลือกคำในภาษาปลายทางในการแปลและเทียบเคียงศัพท์ วลี และสำนวนภาษากระเทยในภาษาไทย ผู้แปลใช้ศัพท์ทั่วไปในภาษาปลายทางในการถ่ายทอดภาษากระเทยมากกว่าการใช้ศัพท์ภาษากระเทยในภาษาปลายทาง ในการแปลภาษากระเทยทุกลักษณะ อย่างไรก็ตาม ผู้แปลสามารถสรรคำที่เป็นศัพท์ภาษากระเทยในภาษาปลายทางในการแปลได้ในบางตัวอย่าง เช่น การแปลคำ “แทง” ด้วยคำ “dig” เป็นต้น แนวทางการแปลภาษากระเทยที่ผู้แปลใช้ แบ่งตามลักษณะภาษากระเทยตามข้อมูลที่ปรากฏในภาพยนตร์ทั้ง 2 เรื่อง แสดงในรูปตารางได้ดังนี้

ตารางอธิบายวิธีการแปลภาษากระเทย

ลักษณะภาษากระเทยตาม ข้อมูลที่ปรากฏในภาพยนตร์	วิธีการแปลภาษากระเทย	
	ศัพท์ภาษากระเทยใน ภาษาปลายทาง	ศัพท์ทั่วไปในภาษา ปลายทาง
ก. คำศัพท์ วลี สำนวนและสแลง (28 ตัวอย่าง)	7	21
ข. คำเรียกขานและคำสรรพนาม (18 ตัวอย่าง)	4	14
ค. คำผรุสวาทและคำดุด่า (8 ตัวอย่าง)	2	6
ง. ศัพท์ วลี และประโยคคล้องจอง (4 ตัวอย่าง)	-	4
จ. ศัพท์และสำนวนภาษากำกวม (2 ตัวอย่าง)	1	1
ฉ. คำอนุภาคและคำบ่งบอกความเป็นกระเทย (2 ตัวอย่าง)	-	2
จำนวนรวมวิธีการแปลภาษากระเทย	14	48

จากตาราง จะเห็นได้ว่าผู้แปลถ่ายทอดภาษากระเทยด้วยคำศัพท์และภาษาทั่วไปในภาษาปลายทางมากถึง 48 ตัวอย่าง (77.4 เปอร์เซ็นต์) ขณะที่ใช้ภาษากระเทยในภาษาปลายทางในการแปลเพียง 14 ตัวอย่าง (22.6 เปอร์เซ็นต์) และในการแปลภาษากระเทยทุกประเภท ผู้แปลใช้ศัพท์ทั่วไปในการแปลมากกว่าใช้ศัพท์ภาษากระเทยในภาษาปลายทาง ยกเว้นการแปลศัพท์และสำนวนภาษากำกวมในภาษากระเทย ซึ่งมีจำนวนตัวอย่างเพียง 2 ตัวอย่างที่ผู้แปลสามารถใช้ศัพท์ภาษากระเทยในการแปลได้ 1 ตัวอย่าง

นอกจากการศึกษาภาษาภาษาไทยในภาษาต้นฉบับและวิธีการถ่ายทอดภาษาภาษาไทยจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษแล้ว ผู้วิจัยศึกษาวิธีการถ่ายทอดคำที่ไม่มีสมมูลภาพในระดับคำ (non equivalence at word level) จากภาษาภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษและพบว่าผู้แปลใช้วิธีการใช้ศัพท์วัฒนธรรมในภาษาปลายทาง (ศัพท์ วลี และสำนวนที่มีความเชื่อมโยงกับวัตถุ สถานที่ และสภาพชีวิตความเป็นอยู่เฉพาะที่ผู้ใช้ภาษาปลายทางคุ้นเคย) มากที่สุด เช่น การแปลคำ “กะเทยแปลงเพศ” ด้วยคำ “tootsie” ซึ่งเป็นชื่อภาพยนตร์ที่ใช้ภาษาปลายทางคุ้นเคย หรือการแปล “ขนมเบื้อง” ด้วยคำ “pancake” แปลวลี “สมิหลา สงขลา บัตตานี แพนตาซี ภูเก็ต” เป็น “Sunshine Florida-Viva Hawaii-Fantasea Phuket” เป็นต้น และใช้วิธีการละคำคือเลือกไม่แปลคำบางคำ ในการถ่ายทอดคำที่ไม่มีสมมูลภาพในระดับคำน้อยที่สุด เช่น การไม่แปลคำ “ยะ” และ “เซอะ” ผู้แปลไม่ใช้วิธีการแปลโดยใช้คำยืมและการยกตัวอย่างในการถ่ายทอดคำที่ไม่มีสมมูลภาพในระดับคำแต่อย่างใด

จากการวิเคราะห์ภาษาภาษาไทยจากต้นฉบับภาษาไทยและบทแปลภาษาอังกฤษในภาพยนตร์เรื่อง “ปล้นนะยะ (ภาค 1)” และ “ว้ายบีม ซีรีส์กระหึ่มโลก” ผู้วิจัยแบ่งเนื้อหาการวิเคราะห์หรือออกเป็น 4 ส่วนคือ 1) บทวิเคราะห์ความหมายตรงและความหมายโดยนัยของภาษาภาษาไทยในภาษาไทย 2) บทวิเคราะห์ลักษณะทางภาษาและกลวิธีทางภาษาของภาษาภาษาไทยในภาษาไทย 3) บทวิเคราะห์ความหมายตรงและความหมายโดยนัยของคำแปลภาษาภาษาไทยในภาษาอังกฤษ 4) บทวิเคราะห์บทแปลด้านความหมายและการถ่ายทอดลักษณะทางภาษาของคำแปล และ 5) บทวิเคราะห์กลวิธีการแปล โดยนำเสนอเนื้อหาบทวิเคราะห์ตามลักษณะภาษาเกย์ทั้ง 6 ลักษณะ ซึ่งได้แก่ 1) คำศัพท์ วลี สำนวนและสแลง 2) คำเรียกขานและคำสรรพนาม 3) คำพหูพจน์และคำต้องห้าม 4) ศัพท์ วลี และประโยคคล้องจอง 5) ศัพท์และสำนวนภาษากำกวม และ 6) คำอนุภาคและคำบ่งบอกความเป็นกะเทย

5.1 คำศัพท์ วลี สำนวนและสแลงภาษาภาษาไทย

คำศัพท์ วลี สำนวนและสแลงภาษาภาษาไทยหมายถึงศัพท์เฉพาะกลุ่มที่กะเทยคิดค้นขึ้นหรือดัดแปลงจากคำ วลี และสำนวนในภาษาไทยมาตรฐาน ศัพท์ วลี สำนวนและสแลงภาษาภาษาไทยอาจมีรูปคำเหมือนคำในภาษามาตรฐานแต่จะมีความหมายแตกต่างจากความหมายในภาษามาตรฐาน ศัพท์ วลี สำนวนและสแลงภาษาภาษาไทยจำนวนมากที่ปรากฏในภาพยนตร์ทั้งสองเรื่องเป็นคำที่ผู้ใช้ภาษาไทยทั่วไปที่ไม่ใช่กะเทยคุ้นเคย เช่น โม่ก (S-m-m-o-o-k-e) ลงแขก (rape) อีชะนี (bitch) เม้าท์ (give someone's shit)

ขณะที่คำส่วนหนึ่งเป็นศัพท์เฉพาะกลุ่มกะเทยที่ผู้ใช้ภาษาทั่วไปไม่คุ้นเคยและไม่ทราบความหมาย เช่น ขอ ล้วงเฮียง (jerking off) โป๊ก (masochist) ยี้ม (balls and balls) และ เอ็นท่อนคารูหลับ (penis-cillin) เป็นต้น

จากจำนวนข้อมูลภาษากะเทยทั้งหมด 62 ชุด คำศัพท์ วลี สำนวนและสแลง (28 ตัวอย่างหรือ 45.16%) ที่พบในภาพยนตร์ทั้ง 2 เรื่องมีจำนวนมากถึง 28 ตัวอย่าง ซึ่งชี้ให้เห็นว่าภาษากะเทยมีศัพท์ สำนวนและสแลงเฉพาะกลุ่มจำนวนมาก จากการศึกษาดังกล่าว คำศัพท์ วลี สำนวนและสแลงภาษากะเทย ทั้งหมดในภาพยนตร์ทั้ง 2 เรื่อง ผู้วิจัยพบว่ากะเทยไทยดัดแปลงคำในภาษามาตรฐานและประดิษฐ์คำ วลี หรือสำนวนใหม่ ๆ เพื่อใช้เฉพาะกลุ่ม ยกตัวอย่างเช่น

-กลับบ้านไป ชื่นต๋องกินยา “เอ็นท่อนคารูหลับ”

I must take ‘penis-cillin’ for pain relief. (พจน์ อานนท์: 00:18:55)

จากการวิเคราะห์ภาษาต้นฉบับ วลี กินยาหรือใช้ยา “เอ็นท่อนคารูหลับ” หมายถึงการร่วมเพศกับ กะเทยหรือผู้ชายเพื่อให้เกิดความรู้สึกผ่อนคลายหรือหายจากอาการเจ็บป่วย จากการวิเคราะห์ลักษณะ ทางภาษา “เอ็น” หรือ “เอ็นท่อน” เป็นคำอุปลักษณณ์ หมายถึงอวัยวะเพศชายในภาษากะเทย โดยกะเทย เปรียบอวัยวะเพศเหมือนเอ็นกล้ามเนื้อซึ่งมีลักษณะเป็นเส้นและยืดหยุ่น กะเทยใช้สรรพนาม “แท่ง” กับ อวัยวะเพศชาย เพราะเมื่อแข็งตัวจะมีลักษณะเป็นแท่ง คล้ายของแข็ง เช่น แท่งชอล์ก แท่งเหล็ก หรือแท่ง ดินสอ กะเทยมักนิยมสร้างอุปลักษณณ์ให้กับอวัยวะเพศชาย คำอื่น ๆ เช่น “ไม้” (เปรียบอวัยวะเพศชายเป็น แท่งไม้) ซึ่งสอดคล้องกับการใช้คำในบริบทที่ตัวละครกะเทยพูดกับเพื่อนว่าตนเองรู้สึกไม่สบายตัวและ เคร่งเครียด ตัวละครจึงบอกเพื่อนว่าตนจำเป็นต้องคลายเครียดหรือบรรเทาอาการไม่สบายตัวด้วยการร่วม เพศกับกะเทยหรือผู้ชาย

ในการวิเคราะห์คำในภาษาต้นฉบับเปรียบเทียบกับคำในบทแปล ผู้วิจัยพบว่าทั้งคำ “เอ็นท่อนคารู หลับ” และคำ “penis-cillin” เป็นศัพท์เฉพาะภาษากะเทย ผู้ใช้ภาษาเพศอื่นไม่นิยมใช้ คำทั้งสองจึงมี ความหมายเกี่ยวกับการร่วมเพศเท่านั้น คำ “เอ็นท่อนคารูหลับ” มีความหมายแฝงเชิงบวกในกรณีที่ใช้คำ มี “ยาเอ็นท่อนคารูหลับ” อยู่กับตัว หรือสามารถหาได้ แต่อาจมีความหมายแฝงเชิงลบหากผู้ใช้คำใช้

น้ำเสียงหรือกล่าวเป็นนัยว่าต้องใช้ความพยายามในการหายา ผู้ฟังอาจมองว่าผู้ใช้คำสาส์นหรืออาจมองเพียงว่าผู้ใช้คำพูดล้อเล่นเพื่อสร้างบรรยากาศการสนทนาให้ไม่เคร่งเครียด

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้แปลสามารถถ่ายทอดความกำกวมสื่อความสองแง่สองง่ามและสื่อความไปในทางเรื่องเพศของสำนวนภาษาต้นฉบับลงไปเป็นภาษาแปลได้ กลวิธีการเปลี่ยนเสียงหรือตัดแปลงเสียงคำเพื่อให้มีความหมายสื่อไปในทางเพศหรือการร่วมเพศทั้งในภาษาไทยและภาษาอังกฤษทำให้ผู้ใช้ภาษาที่เป็นกะเทย กะเทย สามารถสร้างสรรค์และคิดค้นคำ สำนวนใหม่ ๆ ขึ้นมาใช้เฉพาะกลุ่มได้ด้วย ตัวอย่างข้างต้นจึงเป็นการแปลภาษาเฉพาะกลุ่มด้วยการแทนคำที่เป็นภาษาเฉพาะกลุ่มในภาษาปลายทางที่สมบูรณ์

5.2 คำเรียกขานและสรรพนามในภาษากะเทย

คำเรียกขานและคำสรรพนามภาษากะเทย ได้แก่ คำแทนตัวหรือคำที่กะเทยใช้เรียกเพื่อนกะเทย และคำที่กะเทยคิดค้นหรือตัดแปลงคำในภาษามาตรฐานเพื่อใช้เรียกผู้อื่น เช่น ตู๊ด (faggot, queer, gay) กะเทย (homo, fairy, tootsie) เจ้ (sis, you, I) กะเทยน้อยหอยสังข์ (fairy)

ในด้านจำนวนตัวอย่าง ตัวละครกะเทยในภาพยนตร์เรื่อง “ปล้นนะยะ” ใช้คำเรียกขานและคำสรรพนามจำนวนมากและมีความหลากหลายมากกว่าตัวละครกะเทยในภาพยนตร์เรื่อง “ว้ายบีม เซียร์กระหึ่มโลก” อย่างไรก็ตาม จากการพิจารณาจากตัวอย่างข้อมูลทั้งหมด ผู้วิจัยจะพบว่าคำเรียกขานและคำสรรพนามที่กะเทยใช้ส่วนใหญ่มาจากคำที่ใช้เรียกผู้หญิง หรือคำสรรพนามที่ผู้หญิงใช้ ผู้วิจัยแบ่งคำเรียกขานและสรรพนามในภาษากะเทยออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ คำเรียกและคำศัพท์ที่ใช้เรียกกะเทยและกลุ่มคนรักร่วมเพศชายรักชาย และคำสรรพนามในภาษากะเทย ยกตัวอย่างเช่น

-นักเรียนฉิ่งคนนี้...

This... girl... (พจน์ อานนท์: 00:15:30)

“ฉิ่ง” หมายถึงผู้มีอัตลักษณ์ทางเพศอยู่ระหว่างเพศชายและเพศหญิง “ฉิ่ง” หรือ “ผู้ฉิ่ง” เป็นคำที่ประดิษฐ์ขึ้นโดยนำคำ “ผู้หญิง” และ “ผู้ชาย” รวมเข้าด้วยกัน คำนี้สะท้อนลักษณะอัตลักษณ์ทางเพศของกะเทยเนื่องจากเป็นคำที่การจากคำที่บอกความเป็นเพศชายและหญิงเข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งสอดคล้องกับเนื้อหาในบริบทที่ตัวละครชายซึ่งรับบทเป็นครูในภาพยนตร์เรียกนักเรียนกะเทยคนหนึ่งให้ลุกขึ้น ครูไม่

มั่นใจว่าควรจะเรียกนักเรียนว่า “นักเรียนชาย” หรือ “นักเรียนหญิง” จึงผสมคำ “ชาย” และ “หญิง” เข้าด้วยกัน เพื่อแสดงความไม่แน่ใจในเพศของนักเรียนกะเทย

จากการวิเคราะห์คำในภาษาต้นฉบับและบทแปล “ฉิ่ง” เป็นคำที่ชายและหญิงทั่วไปใช้เรียกกลุ่มคนเพศที่สามเพื่อแสดงความไม่แน่ใจหรือเพื่อล้อกลุ่มคนเพศที่สาม ขณะที่คำ “girl” หมายถึงผู้หญิงเพียงเท่านั้น การใช้เครื่องหมาย “...” อาจทำให้ผู้อ่านตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับความหมายของคำในบริบทซึ่งเป็นความหมายที่แตกต่างจากความหมายของคำ “girl” โดยทั่วไป คำ “ฉิ่ง” มีความหมายแฝงเป็นลบ ส่วนคำ “girl” ไม่มีความหมายแฝง อย่างไรก็ตามการใช้จุดไข่ปลาต่อเนื่อง “.....” อาจทำให้ผู้อ่านบทแปลตั้งคำถามหรือเกิดข้อสงสัยถึงอัตลักษณ์ทางเพศของตัวละครเช่นเดียวกับที่ผู้แปลต้องการสื่อ

ในการแปลคำเรียกกะเทยในภาษาไทยบางคำที่ผู้แปลไม่สามารถหาคำเทียบเคียง และถ่ายทอดลักษณะการสร้างคำอย่างคำในภาษาไทยได้ ผู้แปลแก้ปัญหาโดยการถ่ายทอดความหมายตรงและใช้เทคนิคต่าง ๆ ช่วยเพิ่มความลักษณะความหมายโดยนัย เช่น “นักเรียนฉิ่งคนนี่...” ผู้แปลแปลว่า “ This... girl...” แม้ว่าผู้แปลจะสามารถถ่ายทอดความหมายโดยรวมได้ แต่ไม่สามารถถ่ายทอดลักษณะความผันแปรทางภาษา (language variation) ด้านการกร่อนเสียงหรือเปลี่ยนเสียงของคำได้ อย่างไรก็ตาม ผู้แปลพยายามถ่ายทอดความหมายแฝงที่มีนัยเสียดสีความไม่มั่นใจเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศของครูที่มีต่อนักเรียน (“หญิง” และ “ชาย” กลายเป็น “ฉิ่ง”) โดยการใช้เครื่องหมาย ... เพื่อแสดงความลังเล โดยทิ้งระยะเวลาให้ตัวละครตลอดจนผู้อ่านบทแปลได้คิด หรือตั้งข้อสงสัย

5.3 คำผรุสวาทและคำต้องห้ามภาษากะเทย

คำผรุสวาทและคำต้องห้ามภาษากะเทย หมายถึงคำที่กะเทยใช้ตำหนิติเตียน ด่าว่าเพื่อนกะเทย และคำหยาบหรือคำสบถที่กะเทยใช้อุทาน เช่น อีวอก (fool) อีคางคก (toad) หอย(puss) อีอุทัยเทวี (The Toad Empress) อีตอก (cunt)

จากข้อมูลภาษากะเทยในงานวิจัย ตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง “ปล้นนยะยะ” ใช้คำผรุสวาทจำนวนมาก ขณะที่ตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง “ว้ายบีม์ เซียร์กระหิม์โลก” ไม่ใช้คำผรุสวาทเลย จากตัวอย่างผู้วิจัยยังพบว่าคำผรุสวาทภาษากะเทยส่วนมากมีที่มาจากชื่อสัตว์ และเป็นคำที่ใช้ด่าว่าหรือตำหนิเฉพาะเรื่องซึ่งมีเนื้อหาและขอบเขตจำกัด ยกตัวอย่างเช่น

-โง่ซะเหลือเกินนะอีอุทัยเทวี

You're so stupid, *The Toad Empress*. (พจน์ อานนท์: 00:44:00)

“อุทัยเทวี” หมายถึงผู้ที่มีรูปร่างไม่สมส่วน มีหน้าตาไม่งดงาม เป็นชื่อของตัวละครในนิทานพื้นบ้าน “อุทัยเทวี” เป็นนิทานพญานาคอาศัยอยู่ในร่างคางคก คำสบถที่มีการอ้างถึงเรื่องราวในวรรณกรรม (allusion) คำนี้ กะเทยใช้คำว่า เสียดสีหรือเน้นแถมกะเทยหรือผู้หญิงที่มีลักษณะทางรูปร่างหน้าตาที่ไม่งดงามตามท้องเรื่องในวรรณกรรมพื้นบ้านดังกล่าว ในตัวอย่างข้างต้น ตัวละครเดิมคำ “อี” เพื่อแสดงความสนิทสนม และทำให้ผู้อ่านทราบว่าผู้ที่ถูกตำว่าเป็นผู้หญิงหรือเพื่อนกะเทย ไม่ใช่ผู้ชาย คำผรุสวาทนี้ปรากฏในภาพยนตร์ในตอนที่ตัวละครกะเทยสาวในเรื่องใช้คำ “อีอุทัยเทวี” ตำเพื่อนกะเทยสาวซึ่งมีรูปร่างอ้วน มีผิวคล้ำ และหน้าตาไม่สวยงามมากนัก ตัวละครกะเทยมักเรียกเพื่อนกะเทยที่มีรูปร่างอ้วนว่า “อุทัยเทวี” หรือ “คางคก” เนื่องจากคำทั้งสองเป็นอุปลักษณะเรื่องขนาดร่างกายที่อ้วน ไม่สมส่วน หรือพองโตเหมือนคางคก

จากการวิเคราะห์คำในภาษาต้นฉบับเทียบกับคำในบทแปล “อุทัยเทวี” ในภาษาไทยมาตรฐาน หมายถึงชื่อตัวละครตัวหนึ่งในวรรณกรรมพื้นบ้านของไทย ชายหญิงทั่วไปใช้คำ “อุทัยเทวี” เป็นคำผรุสวาท ในภาษากะเทยคำ “อุทัยเทวี” ใช้เป็นคำผรุสวาท หมายถึงผู้ที่มีรูปร่างหน้าตาอัปลักษณ์ เช่นเดียวกับคำ “toad” ที่ผู้ใช้ภาษาอังกฤษทุกเพศใช้เป็นคำผรุสวาทเอตว่าบุคคลที่ทำให้ผู้อื่นรำคาญ แสดงพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์หรือทำให้ผู้เกลียดชัง แต่อาจไม่ได้มีความหมายพาดพิงถึงลักษณะทางกายภาพของบุคคลเหมือนคำ “อุทัยเทวี” ในภาษาไทย ในด้านการวิเคราะห์ความหมายแฝง ในภาษากะเทย “อุทัยเทวี” มีความหมายเชิงลบ เช่นเดียวกับคำ “toad” ที่เมื่อใช้เป็นคำผรุสวาทจะมีความหมายเชิงลบ ผู้ใช้ภาษาอังกฤษใช้เป็นคำตำหนิตึง ทำให้ผู้ถูกเรียกเข้าใจว่าตนทำให้ผู้อื่นไม่พอใจ

จากการวิเคราะห์บทแปล ผู้แปลแปลคำ “อีอุทัยเทวี” ตรงตัว โดยบอกให้ทราบว่า “อุทัยเทวี” คือ [ตัวละคร]ธิดา[ของพญานาค]ของกษัตริย์หรือผู้มีอำนาจ (เสมือนเป็นจักรพรรดินีหรือ “empress”) และมีความเกี่ยวข้องกับคางคก (อุทัยเทวีอาศัยอยู่ในร่างของคางคก ทำให้ผู้คนที่พบเห็นคิดว่าตัวเธอเป็นคางคก) คำ “อุทัยเทวี” ในตัวอย่างข้างต้น ตัวละครในภาพยนตร์ใช้เป็นคำเน้นแถม ทำให้ทราบว่าผู้ที่ถูกเรียกว่า “อุทัยเทวี” นั้น นอกจากจะด้อยสติปัญญา (สังเกตได้จากคำ “โง่”) แล้ว ยังมีรูปร่างหน้าตาอัปลักษณ์ การใช้

คำ “toad” ซึ่งเป็นคำสบถในภาษาอังกฤษในบทแปลจึงสามารถถ่ายทอดความหมายโดยรวมของสารได้ แต่ไม่สามารถถ่ายทอดรายละเอียด หรือการอ้างถึงเรื่องราวในวรรณกรรมท้องถิ่นของไทยได้

-อีตอก

Cunt (พจนี อานนท์: 00:41:05)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลภาษาต้นฉบับ “ดอก” หรือ “ดอกทอง” ในภาษากะเทยใช้เป็นคำเรียก และเป็นคำนามหมายถึงกะเทยหรือหญิงที่ไม่สำรวจมกิริยา หรือผู้ที่แสดงออกทางพฤติกรรมว่าชอบพอหรือต้องการชายหรือกะเทยหนุ่มมากจนเกินงาม ในภาษาไทยมาตรฐานหมายถึง หญิงใจง่ายในทางประเวณี ([ใช้เป็นคำด่า], พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2546) ในด้านลักษณะภาษา “ดอก” ตัดย่อมาจาก คำเต็ม “ดอกทอง” หมายถึงหญิงที่ไม่สำรวจมกิริยา แสดงอาการชอบพอผู้ชายจนออกหน้าออกตา หรือมี ลักษณะ “แสด” หรือ “ร่าเริง” (ภาษาปาก) ในภาษาไทยมาตรฐานถือเป็นคำสุสวาทที่มีนัยการด่าว่าในระดับ ที่หนัก คือเป็นคำหยาบคายมาก แต่ในภาษากะเทยในปัจจุบัน กะเทยใช้เป็นคำทักทาย คำเรียกขาน หรือ คำสุสวาทที่ไม่หยาบคายมากนัก หากเทียบกับการนำคำนี้ไปใช้เป็นคำสุสวาทในภาษาไทยมาตรฐาน เด ชาวุฒิ ฉันทกะโร (2544, อ้างถึงในยุทธนา นันทวิธวิภา, 2547) กล่าวว่าคำ “อีตอก” ในภาษากะเทย ไม่ใช่ คำด่า เปรียบได้กับคำ “ไอ้เหี้ย” “ไอ้สัตว์” ที่เพศชายนิยมใช้เป็นคำสบถ เพื่อแสดงความเป็นพวกเดียวกัน หรือแสดงความสนิทสนมซึ่งสอดคล้องกับเนื้อหาในบริบทที่ตัวละครกะเทยตัวหนึ่งใช้คำ “อีตอก” เป็นคำ เรียก หรือทักทายเพื่อนกะเทยในกลุ่ม ไม่ได้มีเจตนาใช้คำเพื่อดีดัดลักษณะการแสดงออกทางพฤติกรรม ของเพื่อนกะเทย

จากการวิเคราะห์ความหมายทั่วไปของคำในภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปล “ดอก” หรือ “ดอกทอง” ในภาษาไทยมาตรฐานเป็นคำไม่สุภาพ ชายหญิงทั่วไปใช้เป็นคำสุสวาท เช่นเดียวกับคำ “cunt” ในภาษาอังกฤษ แต่ในภาษากะเทย คำ “ดอก” ใช้เป็นคำเรียกเพื่อแสดงความสนิทสนมกันระหว่าง ผู้เรียกและผู้ถูกเรียกได้เช่นกัน “ดอก” จึงทั้งคำสุสวาทและคำเรียกทั่วไปในภาษากะเทย ในภาษากะเทย “ดอก” มีความหมายแฝงเป็นลบหากใช้เป็นคำสุสวาท แต่อาจมีความหมายแฝงเป็นบวก หากใช้เป็นคำ เรียกเพื่อแสดงถึงความใกล้ชิดของผู้ใช้คำและผู้ถูกเรียก แตกต่างจากคำ “ดอกทอง” ในภาษาไทยมาตรฐาน และคำ “cunt” ซึ่งมีความหมายแฝงเป็นลบ

ในด้านกรวิเคราะห์การแปล หากพิจารณาจากที่มาและระดับของคำ “อีตอก” ในภาษาไทย ต้นฉบับและคำ “cunt” ในบทแปล จะเห็นได้ว่าคำ “cunt” มีความหมายแฝงนัยเรื่องเพศหรือการร่วมเพศ ซึ่งความหมายใกล้เคียงกับคำ “อีตอก” อย่างไรก็ตาม คำ “อีตอก” ในภาษากะเทยในบริบทนี้ตัวละครมิได้ใช้เป็นคำสบถที่ตำหนิในเรื่องความใจง่ายทางประเวณี แต่เป็นลักษณะทางกิริยาท่าทาง หรือลักษณะความประพฤติที่ไม่เหมาะสม

5.4 ศัพท์ วลี และประโยคคล้องจองในภาษากะเทย

ศัพท์วลีและประโยคคล้องจองภาษากะเทย ในงานวิจัยนี้หมายถึง วลีคล้องจองที่มีการใช้สัมผัสสระหรือสัมผัสพยัญชนะตั้งแต่ 2 พยางค์ขึ้นไป วลีคล้องจองที่พบส่วนหนึ่งเป็นสำนวนตายตัว (fixed expressions) ที่กะเทยนิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย เช่น คำสมีหลา สงขลา ปัตตานี แพนตาซี ภูเก็ต (be gleeful like Sunshine Florida-Viva Hawaii-Fantasea Phuket) ทำตัวต่ำ สลัม บอมเบย์ (go down in a dump-slum shit) ทำขนมเบื้อง เยื้องย่าง หยดย้อย อร่อยหอม (This dance is called Crispy Pancake... Swinging... Droolingly... Delicious) ไปเฮฮา ปาร์ตี้จิกกะต๊ริง โก้ มีดอีโต้ ขาบัม (Let's jigging-ringo-manto-bump party.)

ผู้วิจัยพบว่ากะเทยในภาพยนตร์เรื่อง “ปล้นนยะยะ” ไม่ใช้ศัพท์ วลี และประโยคคล้องจองเลย ตัวอย่างข้อมูลภาษากะเทยด้านการใช้ศัพท์ วลี และประโยคคล้องจองที่จะนำเสนอต่อไปนี้ชี้ให้เห็นว่า กะเทยใช้คำคล้องจองเพื่อตกแต่งภาษาให้ฟังดูรื่นหูและใช้คำคล้องจองเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะบางประการ ตัวอย่างภาษากะเทย คำแปลและบทวิเคราะห์ภาษากะเทยประเภทนี้ได้แก่

-พวกเราก็คำสมีหลา สงขลา ปัตตานี แพนตาซี ภูเก็ตไปเลยซี

So we're gleeful like Sunshine Florida-Viva Hawaii-Fantasea Phuket! (พจน์ อานนท์: 00:56:47)

“คำสมีหลา สงขลา ปัตตานี แพนตาซี ภูเก็ต” หมายถึงมีความสุข ได้รับความสนุกหรือหรรษาจากกิจกรรมที่ทำ จินตภาพที่ผู้อ่านหรือผู้ฟังได้รับจากวลี “คำสมีหลา สงขลา ปัตตานี แพนตาซี ภูเก็ต” คือภาพท้องทะเล และโรงละครแพนตาซีภูเก็ตที่ขึ้นชื่อด้านการแสดงทางวัฒนธรรมที่ใช้เครื่องแต่งกายนักแสดงสวยงามอลังการและฉากการแสดงที่ยิ่งใหญ่ การนำชื่อเมืองชายทะเลทางภาคใต้ของประเทศมาต่อเติม

เพิ่มความหมายให้กับคำ “น้ำสมิหลา” เป็นการขบขันให้เห็นถึงความสนุก หรือความสุขอย่างพิเศษ ทั้งคำที่เรียงต่อกันส่งสัมผัสคล้องจองกัน ทำให้เห็นวิธีการสร้างวลีเฉพาะกลุ่มของกะเทยชาวไทย ในภาพยนตร์ตัวละครกะเทยใช้เพื่อสื่อความหมายว่าตนและเพื่อน ๆ มีความสุข และสนุกกับสิ่งที่ทำเป็นอย่างมาก

จากการวิเคราะห์บทแปล วลี “น้ำสมิหลา สงขลา ปัตตานี แพนตาซี ภูเก็ต” และ “to be gleeful like Sunshine Florida-Viva Hawaii-Fantasea Phuket” มีความหมายแสดงถึงความสุข สนุกสนาน เช่นเดียวกัน ความหมายหลักของวลีทั้งสองอยู่ที่คำ “น้ำ” และ “be gleeful” ซึ่งมีลักษณะการใช้แตกต่างจากคำที่ใช้แสดงออกถึงความสุข หรือความรู้สึกสนุกของชายหญิงทั่วไปเล็กน้อย คำ “น้ำ” ในภาษาไทยมาตรฐาน ปกตินิยมใช้เป็นคำขยายเพื่อบอกระดับของความชื้น เช่นในวลี “ชุ่มน้ำ” หรือ “เย็นน้ำ” หมายถึง ชุ่มชื้น หรือชุ่มน้ำในตัว กะเทยนำคำ “น้ำ” มาใช้บรรยายความสุขที่ทำให้รู้สึกสดชื่น ส่วนคำ “gleeful” ในภาษาอังกฤษใช้บรรยายลักษณะกิจกรรมที่สนุกสนานว่าเจิง

ในด้านการแปล ผู้แปลพยายามถ่ายทอดลักษณะสำนวนคล้องจองของวลีภาษาต้นฉบับในภาษาฉบับแปลโดยเลือกคำ “sunshine Florida-Viva Hawaii” ทำให้ผู้อ่านบทแปลเกิดจินตภาพใกล้เคียงกับผู้อ่านภาษาต้นฉบับ อย่างไรก็ตาม ผู้แปลไม่ได้ใช้ชื่อโรงละครหรือสถานบันเทิงในวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นตัวเทียบคำ “แพนตาซี ภูเก็ต” (“Phuket Fanta Sea” เป็นชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต) แต่ใช้ชื่อ “Fantasea Phuket” โดยตรง ผู้อ่านบทแปลที่ไม่เคยมาเที่ยวประเทศไทยหรือไม่เคยได้ยินชื่อสถานที่ท่องเที่ยวดังกล่าวอาจไม่เข้าใจภาพหรือจินตภาพที่ผู้เขียนภาษาต้นฉบับต้องการสื่อได้

5.5 ศัพท์ วลี และสำนวนกำกวมในภาษากะเทย

ศัพท์และสำนวนภาษากำกวมภาษากะเทย หมายถึงคำ วลี หรือสำนวนในภาษาทั่วไปหรือในภาษากะเทยที่กะเทยนำมาใช้เพื่อให้มีความหมายกำกวมหรือสื่อไปในเรื่องเพศ คำหรือวลีที่กะเทยใช้เพื่อให้มีความหมายกำกวม โดยพื้นฐานแล้ว คำหรือวลีนั้น ๆ อาจไม่ได้มีความหมายเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ แต่เมื่อพิจารณาจากบริบทและความตั้งใจสื่อความหมายเรื่องเพศของผู้ใช้ภาษาที่เป็นกะเทย จะพบว่าคำและวลีบางชุดมีความหมายกำกวม และเป็นการเล่นคำหรือมีการใช้คำพ้อง เช่น “แทง” ในภาพยนตร์ หมายถึง แทงบอล และการร่วมเพศโดยการแทงอวัยวะเพศชายเข้าในรูทวาร (dig) หรือ “ขน” หมายถึงเส้นขนตามอวัยวะส่วนต่าง ๆ และการขนสิ่งของ (furry/ ferry)

กะเทยในภาพยนตร์ทั้ง 2 เรื่องใช้ศัพท์ วลี และสำนวนกำกวมในจำนวนที่เท่ากัน และศัพท์และสำนวนภาษากำกวมมีจำนวนน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยเลือกเฉพาะศัพท์และสำนวนภาษากำกวมที่เด่นชัด และผู้วิจัยไม่ต้องการนำเสนอข้อมูลตัวอย่างภาษากะเทยซ้ำ จึงไม่นำศัพท์และสำนวนภาษากำกวมที่ผู้วิจัยจัดว่าอยู่ในลักษณะภาษากะเทยประเภทอื่น ๆ มาวิเคราะห์ในหัวข้อนี้ ตัวอย่างข้อมูลภาษากะเทยชี้ให้เห็นว่ากะเทยใช้ศัพท์และสำนวนภาษากำกวมในการกล่าวถึงเรื่องการร่วมเพศหรือกิจกรรมทางเพศ ตัวอย่างภาษากะเทย คำแปลและบทวิเคราะห์ภาษากะเทยประเภทนี้ได้แก่

-เมื่อคืนนี้ผู้ชายขนเยอะมาก/ ขนของจากห้องชั้น...

I met a furry man last night./ He ferried his stuff from my room...(พจน์ อานนท์, 2546: 00:11:05)

คำ “ขน” ในวลี “ผู้ชายขนเยอะมาก” ในความหมายแรกหมายถึง ผู้ชายมีขนตามอวัยวะส่วนต่าง ๆ ในร่างกายจำนวนมาก และความหมายที่สองคือ ผู้ชายขนสิ่งของจำนวนมาก ส่วน “ขน” ในวลี “ขนของจากห้องชั้น” หมายถึง ขนย้ายสิ่งของออกไปจากห้อง คำ “ขน” เป็นคำพ้องรูปในภาษาไทย (ขน 1 น. สิ่งที่เป็นเส้นขึ้นตามผิวหนังคนและสัตว์ เช่น ขนตา ขนนก ขนเม่น และใช้ตลอดไปจนถึงที่ขึ้นบนผิวหนังไม้ ผลไม้ ใบไม้ และอื่น ๆ, ราชศัพท์ว่าพระโลมา./ ขน 2 ก. เอาสิ่งของเป็นต้นจำนวนมากจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งโดยบรรทุก หาบ หาม หรือด้วยวิธีอื่น., พจนานุกรมอเล็กซานดริสฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2546) ตัวละครในภาพยนตร์ใช้คำพ้องนี้สร้างเรื่องขำขันเชิงประชดประชัน ตัวละครเล่าเรื่องให้เพื่อนฟังว่า “เมื่อคืนนี้ผู้ชายขนเยอะมาก” เพื่อนของตัวละครจึงเข้าใจว่า มีผู้ชายมี “ขน” [ตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย] เยอะมาอยู่ที่ห้องกับตัวละครเมื่อคืน แต่เมื่อตัวละครกล่าวว่า “ขนของจากห้องชั้น” เพื่อนตัวละครก็เข้าใจได้ว่าทันทีว่าตัวละครถูกปลอกกลองหรือถูกผู้ชายหลอกเอาสิ่งของมีค่าที่เก็บไว้ในห้องไป

จากการวิเคราะห์บทแปล คำ “ขน” ที่มีหน้าที่ค่านาม หมายถึงเส้นขนตามร่างกายในภาษาไทยมีความหมายตรงกับคำคุณศัพท์ “furry” ในภาษาอังกฤษ เช่นเดียวกับคำ “ขน” ที่หมายถึงขนย้ายสิ่งของ มีความหมายตรงกับคำกริยา “ferry” ในภาษาฉบับแปล คำ “ขน” หรือ “เส้นขน” และ “furry” โดยทั่วไปไม่มีความหมายแฝง แต่ในบางบริบทอาจมีความเชื่อมโยงกับเรื่องเพศหรือการร่วมเพศ ซึ่งผู้ใช้ภาษาจำนวนหนึ่งอาจมองว่าเป็นเรื่องไม่ควรกล่าวถึงอย่างเปิดเผย จึงอาจมีความหมายแฝงเป็นลบได้เช่นกัน ส่วนคำ “ขน” หรือ “ขนของ” และ “ferry” ไม่มีความหมายแฝง

ตัวอย่างข้างต้นเป็นตัวอย่างการแปลคำพ้องจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ผู้แปลพยายามหาคำภาษาอังกฤษที่มีเสียงคล้ายกันเพื่อให้สามารถถ่ายทอดลักษณะการพ้องด้วยเสียงในภาษาต้นฉบับภาษาไทย คำ “furry” ที่ผู้แปลเลือกใช้สามารถถ่ายทอดนัยความหมายแฝงนัยและอารมณ์ในเรื่องเพศและการร่วมเพศในภาษาต้นฉบับได้ (คำว่า “ขน” ที่หมายความว่า “เส้นขน หรือผมตามร่างกาย” ในบริบทข้างต้น อาจรวมถึงขนในที่ลับซึ่งกะเทยมักนำมาเล่า หรือมักพูดถึงในกลุ่มเพื่อน เมื่อพบเห็นชายที่มีขนมาก ทั้งนี้เพื่อแสดงความรู้สึกชอบ คลั่งไคล้ หรือรังเกียจ เมื่อต้องมีความสัมพันธ์ทางเพศ หรือสัมผัสร่างกาย) เนื่องจากคำ “ขน” ในภาษาไทยเป็นคำที่มีความหมายได้หลายความหมาย ผู้ใช้ภาษาจึงสามารถเล่นคำจากคำพ้องนี้ได้ แต่ในภาษาอังกฤษ หน่วยคำ “furry” และ “ferry” ไม่ใช่คำพ้องรูป แม้จะออกเสียงคล้ายกัน แต่รูปการสะกดต่างกัน ผู้ใช้ภาษาอังกฤษจึงไม่สามารถสร้างความเชื่อมโยงและเล่นคำได้เช่นคำ “ขน” ในภาษาไทย

5.6 คำอนุภาคและคำบ่งบอกความเป็นกะเทย

คำอนุภาคและคำบ่งบอกความเป็นกะเทย หมายถึงหน่วยคำหรือคำที่ทำให้ทราบว่าผู้ใช้ภาษาเป็นกะเทย ได้แก่ คำ “เซอะ” และคำลงท้าย “ยะ” คำอนุภาคและคำบ่งบอกความเป็นกะเทยที่พบในภาพยนตร์ทั้ง 2 เรื่องมีจำนวนน้อยมากและไม่มีหลากหลาย คำอนุภาคที่พบคำเป็นคำที่ใช้ภาษาไทยเพศหญิงนิยมใช้ ตัวอย่างภาษากะเทย คำแปลและบทวิเคราะห์ภาษากะเทยประเภทนี้ได้แก่

-ก็เลิกคบกับหล่อนยังงี้แหละยะ

Stop talking to you. (พจน์ อานนท์: 03:18)

“ยะ” เป็นคำวิเศษณ์ ใช้เป็นคำออกเสียงลงท้ายวลีหรือประโยค ถือว่าไม่สุภาพ เช่น “ของกินนะยะ” “ของถวายพระนะยะ” “จะรีบไปไหนยะ” (พจนานุกรมอิเล็กทรอนิกส์ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2546) เนื่องจากในภาษาไทยมีการใช้คำอนุภาคอย่างรุ่มรวย และคำอนุภาคแต่ละคำมีรูปแบบการใช้ที่เหมาะสมกับบริบทแตกต่างกันไป พัฒนาการและความหลากหลายของคำอนุภาคในภาษาไทยมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติม และสร้างสรรค์ใหม่จำนวนมาก เช่นคำ “ยะ” หรือ “ยะ” ซึ่งมีที่มาจากคำ “คะ” “ค่ะ” หรือ “จ๊ะ” “จ่ะ” ที่ผู้หญิงใช้ทั่วไป เมื่อกะเทยนำคำอนุภาคที่เพศหญิงใช้ไปดัดแปลงเพื่อใช้ในภาษากะเทย กะเทยก่อนเสียงคำอนุภาคนี้ และสร้างสรรค์คำอนุภาคเพื่อแสดงอัตลักษณ์ทางเพศของตน ในภาพยนตร์ ตัวละครกะเทย

พูดกับเพื่อนกะเทยที่สนิทกันมากกว่าตนจะเลิกคบเพื่อนกะเทยหากเพื่อนกะเทยมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมหรือ
 นำความเดือดร้อนมาให้

จากการวิเคราะห์ความหมายทั่วไปของคำในภาษาต้นฉบับและสำนวนฉบับแปล คำ “ยะ”
 โดยทั่วไปมีความหมายและลักษณะการใช้คำคล้ายกับคำ “เหรือ” หรือ “หือ” นิยมใช้กับประโยคคำถาม
 เพื่อแสดงความสงสัย นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นคำลงท้ายประโยคเพื่อเน้นความ คล้ายคำ “จ๊ะ” หรือ
 “คะ” ในภาษาไทยมาตรฐาน คำ “ยะ” โดยทั่วไปไม่มีความหมายแฝง แต่หากผู้ใช้คำนั้นเสียงคำยะมากกว่า
 ปรกติ คำอาจมีความหมายแฝงเชิงลบ แสดงถึงความรู้สึกหงุดหงิดหรือไม่พอใจของผู้ใช้คำ

เมื่อผู้แปลต้องแปลภาษาบางภาษาที่ไม่มีคำอนุภาค หรือมีคำอนุภาคน้อยเช่นภาษาอังกฤษ ผู้แปล
 ย่อมประสบความยากลำบากในการหาคำเทียบเคียง และในกรณีที่ไม่สามารถหาคำเทียบเคียงแปลได้
 แน่แน่นอนว่าทแปลจะไม่ปรากฏอรรถรสและน้ำเสียงอย่างในภาษาต้นฉบับ

6. ข้อสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยพบว่าปัจจุบันศัพท์ วลีและสำนวนที่กะเทยไทยใช้สื่อสารกันมีจำนวนมาก
 และมีความหลากหลาย คำในภาษากะเทยส่วนหนึ่งเป็น “สแลง” และมีการนำไปใช้ปะปนกับภาษาปัจจุบัน
 กะเทยคิดค้นคำ วลี และสำนวนภาษาเฉพาะขึ้นใช้เองด้วยวิธีการสร้างสรรค์คำ วลี และสำนวนตามหลัก
 ภาษา นอกจากนี้กะเทยในประเทศไทยยังดัดแปลงคำ วลี และสำนวนจากภาษาไทยมาตรฐานทั้งในด้าน
 รูปศัพท์ ด้านความหมาย และด้านการใช้เพื่อเพิ่มคำ วลี และสำนวนในภาษากะเทย คำศัพท์กะเทยใน
 ภาษาไทยมีที่มาจากหลากหลาย เช่น มีที่มาจากคำเลียนเสียงในภาษาไทยมาตรฐาน คำสแลงและคำคะนองใน
 ภาษาไทยมาตรฐาน คำภาษาอังกฤษ ภาษาจีนและภาษาถิ่นไทยเหนือ ศัพท์เฉพาะกลุ่มในภาษาไทย
 มาตรฐานแตกต่างจากลักษณะภาษากะเทยในภาษาอังกฤษที่ใช้ในสหราชอาณาจักร (Polari) ที่มีการใช้
 คำยืมภาษาต่างประเทศเช่น ภาษาอิตาเลียน เป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบลักษณะร่วมของ
 ภาษากะเทยในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ได้แก่ การใช้คำสรรพนามและคำเรียกขานที่เกี่ยวข้องกับเพศ
 หญิง ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าภาษาอื่น ๆ ที่อยู่แวดล้อมภาษากะเทย เช่น ภาษาต่างประเทศของประเทศที่
 ใกล้เคียง ภาษามาตรฐาน หรือภาษาของกลุ่มผู้ใช้ภาษาเพศต่าง ๆ และภาษาเฉพาะกลุ่มอื่น ๆ มีอิทธิพล
 ต่อการก่อปรสร้างคำ วลี และสำนวนภาษากะเทย ดังที่ Adam (1999) ได้กล่าวไว้ว่าภาษากะเทยไม่อาจ
 จัดเป็นภาษาได้ เพราะเป็นภาษาที่กลุ่มผู้ใช้พัฒนารูปแบบทางภาษาจากภาษามาตรฐาน และมีเนื้อหาของ

ศัพท์ วลี และสำนวนที่มีความจำกัด กล่าวถึงเรื่องเฉพาะได้แก่เรื่องการร่วมเพศ การทำหนีหรือชมเซย รูปร่างหน้าตา อັตลักษณ์และบทบาททางเพศของบุคคล ทั้งนี้สาเหตุที่เนื้อหาศัพท์ในภาษากะเทยเกี่ยวข้องกับเรื่องการร่วมเพศอาจไม่ได้มีที่มาจากพฤติกรรมร่ำสอนหรือปมด้อยทางเพศของกะเทย แต่อาจเป็นเพราะเนื้อหาของภาพยนตร์ ที่มีเนื้อหาส่วนหนึ่งนำเสนอพฤติกรรมการรอกอยและไขว่คว้าหาความรักของกะเทย ลักษณะเช่นนี้เป็นการพยายามผลิตซ้ำแนวคิดที่ว่ากะเทยต้องการความรักจากผู้ชาย และหมกมุ่นเรื่องเพศเพราะมีปมในใจเกี่ยวกับความผิดปกติทางเพศ (Edwards, 2005)

ในการแปลภาษากะเทยจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ในภาพรวม ผู้วิจัยพบว่าผู้แปลถ่ายทอดภาษากะเทยในภาษาต้นฉบับภาษาไทยด้วยการใช้ศัพท์ วลีและสำนวนในภาษาอังกฤษทั่วไป เช่นแปลคำ “ลงแขก”ว่า “rape” มากกว่าการถ่ายทอดภาษากะเทยในภาษาต้นฉบับภาษาไทยด้วยการใช้ศัพท์ วลีและสำนวนภาษากะเทยในภาษาอังกฤษ เช่นแปลคำ “แทง” ว่า “dig” ในการแปลภาษากะเทยจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ผู้แปลให้ความสำคัญกับการถ่ายทอดความหมายมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ว่าผู้แปลใช้วิธีการแปลแบบเอาความหรือการแปลเพื่อถ่ายทอดความหมาย มากกว่าวิธีการแปลแบบอื่น ๆ ทั้งนี้เป็นเพราะผู้แปลไม่สามารถถ่ายทอดลักษณะภาษากะเทยในภาษาไทยเป็นภาษากะเทยในภาษาอังกฤษได้ ผู้แปลจึงให้ความสำคัญกับการถ่ายทอดลีลาภาษาในภาษาต้นฉบับให้ปรากฏในภาษาฉบับแปลรองเป็นอันดับสอง และให้ความสำคัญกับการถ่ายทอดลักษณะภาษากะเทยน้อยที่สุด ผู้แปลไม่อาจใช้คำ วลี และสำนวนภาษากะเทยภาษาอังกฤษเป็นตัวเทียบเคียงได้ทั้งหมดเนื่องจาก คำ วลี และสำนวนภาษากะเทยในภาษาอังกฤษที่มีความหมายตรงและความหมายแฝงตรงกับ คำ วลี และสำนวนภาษากะเทยภาษาไทยมีจำนวนจำกัด ทำให้การหาคำ วลี และสำนวนเทียบเคียงที่มีความหมายตรงและความหมายแฝงที่ใกล้เคียงกับภาษาต้นฉบับเป็นไปได้ยาก นอกจากนี้ ลักษณะการสร้างคำ วลี และสำนวนภาษากะเทยในภาษาไทยแตกต่างจากการสร้างคำ วลี และสำนวนภาษากะเทยในภาษาอังกฤษ บางวิธี เช่น การตัดคำ ในภาษากะเทยภาษาอังกฤษไม่มีใช้ หรือมีการใช้แต่ไม่มีการใช้ในคำ วลี หรือสำนวนตามที่ปรากฏในภาษาต้นฉบับ ทำให้ผู้แปลต้องใช้วิธีการชดเชยอื่น ๆ ในด้านรายละเอียดความหมาย ผู้แปลพยายามเลือกคำศัพท์ วลี และสำนวนที่มีความหมายในบริบทและความหมายแฝงให้ใกล้เคียงกับสำนวนภาษากะเทยต้นฉบับ ในภาพรวม ผู้แปลให้ความสำคัญกับการถ่ายทอดความหมายหลักของข้อความซึ่งเป็นหลักการพื้นฐานของการแปลตามทฤษฎีการแปลแบบยึดความหมาย ในความเห็นของผู้วิจัย การที่ผู้แปลให้ความสำคัญกับการถ่ายทอดความหมายเป็นเพราะความหมายเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญ

ที่สุดของคำ (Larson, 1998) และตามความเห็นของผู้วิจัย การถ่ายทอดความหมายสามารถทำได้ง่ายกว่า การถ่ายทอดลีลาภาษา อย่างไรก็ตาม การถ่ายทอดลีลาภาษาที่ปรากฏในภาษาต้นฉบับให้ปรากฏในภาษาฉบับแปลมีหลายระดับ ในงานวิจัยนี้ แม้ว่าผู้แปลอาจไม่สามารถถ่ายทอดลักษณะเฉพาะทางภาษา การเล่นคำ หรือการใช้กลวิธีทางภาษาที่ซับซ้อน ผู้แปลสามารถถ่ายทอดลีลาภาษาในระดับที่สามารถทำได้ เช่น ถ่ายทอดระดับภาษา คือใช้ภาษาระดับสนทนาในบทแปลตามระดับภาษาของข้อความภาษาต้นฉบับที่เป็นภาษาระดับสนทนาเช่นกัน เช่นใน “[They are] damn toosie” ซึ่งผู้แปลใช้แปลวลี “สาวแตกขนาดนั้น”

การถ่ายทอดคำที่ไม่มีสมมูลภาพในระดับคำและศัพท์เฉพาะวัฒนธรรมหรือการใช้คำ วลี และสำนวนเฉพาะวัฒนธรรมที่หาคำ วลี และสำนวนเทียบเคียงในภาษาอังกฤษได้ยาก ผู้วิจัยพบว่าภาษาภาษาไทยมีการใช้ศัพท์เฉพาะวัฒนธรรมและคำที่ไม่มีสมมูลภาพหรือยากต่อการหาสมมูลภาพในภาษาฉบับแปลในระดับคำ ทั้งที่เป็นการอ้างถึงวัฒนธรรมไทยโดยรวมและการอ้างถึงวัฒนธรรมย่อยเฉพาะของกะเทยจำนวนมาก เช่น “ลงแขก” “อีดอก” “อีคางคก” “ऊ่าสมิหลา” “ถั่วดำ” “กะเทยน้อยหอยสังข์” ศัพท์เฉพาะวัฒนธรรมส่วนหนึ่งเกิดจากความแตกต่างด้านการดำรงชีวิตของคนในวัฒนธรรมภาษาต้นทางและวัฒนธรรมภาษาปลายทาง และความแตกต่างด้านลักษณะทางภาษาบางประการ เช่น การใช้คำสรรพนามที่หลากหลายในภาษาต้นฉบับ การใช้คำ วลี และสำนวนที่อ้างถึงวัตถุหรือเรื่องราวเฉพาะวัฒนธรรม (allusion) ในการแปลศัพท์เฉพาะวัฒนธรรม ผู้แปลสามารถใช้วิธีการแปลรูปแบบต่าง ๆ ในการถ่ายทอดศัพท์ วลี และสำนวนเฉพาะวัฒนธรรมต่าง ๆ เหล่านี้และทำให้ข้อเขียนในภาษาแปลมีคุณภาพมากขึ้นได้ ในผลการวิจัย ผู้วิจัยจำแนกวิธีการถ่ายทอดคำที่ไม่มีสมมูลภาพในระดับคำในภาษาต้นฉบับและวิเคราะห์วิธีการแปลที่ผู้แปลใช้ตามแนวทางการแปลของ Baker, M. (1992) และพบว่าปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกวิธีการถ่ายทอดคำที่ไม่มีสมมูลภาพในระดับคำแต่ละวิธีคือรูปแบบหรือลักษณะของข้อความ (text) หรือวาทกรรม (discourse) กล่าวคือ ผู้แปลต้องคำนึงถึงลักษณะเฉพาะทางภาษาและวัฒนธรรมของสารที่จะทำการแปล และเลือกวิธีการถ่ายทอดคำที่ไม่มีสมมูลภาพในระดับคำที่เหมาะสม เพื่อให้ลีลาภาษาและลักษณะเฉพาะทางวัฒนธรรมของภาษาต้นทางคงอยู่ในภาษาปลายทางมากที่สุด

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสังเกตเห็นประเด็นที่เป็นประโยชน์ต่อผู้แปลภาษาเฉพาะกลุ่มดังนี้

6.1 ผู้แปลภาษาเฉพาะกลุ่มควรศึกษาลักษณะภาษาเฉพาะกลุ่มที่จะทำการแปลอย่างละเอียด ผู้วิจัยพึงศึกษาความหมายคำ วลี และสำนวนภาษาเฉพาะกลุ่มอย่างลุ่มลึกเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการถ่ายทอดความหมาย ทั้งความหมายตรงและความหมายแฝง และเช่นเดียวกัน หากผู้แปลศึกษาที่มา โครงสร้าง ลักษณะทางภาษาของคำ วลีและสำนวนจากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ทีละหลายๆ และรัดกุม ผู้แปลจะสามารถถ่ายทอดลีลาภาษาซึ่งมีความสำคัญต่ออรรถรสการอ่านหรือฟังบทแปลของผู้อ่านและฟังบทแปลด้วยเช่นกัน

6.2 ผู้แปลมีแนวทางในการถ่ายทอดภาษาเฉพาะกลุ่ม คือสามารถเลือกแปลภาษาเฉพาะกลุ่มในภาษาต้นทางด้วยคำ วลี และสำนวนภาษาเฉพาะกลุ่มในภาษาปลายทาง และสามารถใช้ภาษาทั่วไปในภาษาปลายทาง ในการแปลภาษาเฉพาะกลุ่มในภาษาต้นทางได้ ทั้งนี้ ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกวิธีในการแปลภาษาเฉพาะกลุ่มได้แก่ กลุ่มผู้อ่านหรือฟังบทแปล (ผู้ใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มหรือผู้ใช้ภาษาทั่วไป) และลักษณะเฉพาะทางภาษา (ลักษณะเฉพาะทางภาษาของภาษาเฉพาะกลุ่มบางลักษณะสามารถถ่ายทอดได้ บางลักษณะอาจถ่ายทอดไม่ได้ หรือในบางข้อความ ผู้แปลอาจถ่ายทอดได้ ขณะที่บางข้อความผู้แปลไม่สามารถถ่ายทอดได้ หรือคิดว่าไม่จำเป็น ไม่เหมาะสมที่จะถ่ายทอด)

6.3 ในการถ่ายทอดภาษาเฉพาะกลุ่มที่มีคำที่ไม่มีสมมูลภาพในระดับคำ และศัพท์เฉพาะ วัฒนธรรมอยู่เป็นจำนวนมาก ผู้แปลสามารถเลือกใช้วิธีการถ่ายทอดคำที่ไม่มีสมมูลภาพในระดับคำและการถ่ายทอดศัพท์เฉพาะวัฒนธรรมได้หลากหลายวิธี โดยอาจตัดสินใจเลือกว่าจะใช้วิธีแปลโดยยึดภาษาต้นทาง (source language oriented strategy) หรือ ใช้วิธีแปลโดยยึดภาษาปลายทาง (target language oriented strategy) การถ่ายทอดคำที่ไม่มีสมมูลภาพในระดับคำบางวิธี เช่น การใช้ศัพท์เฉพาะวัฒนธรรม และการใช้ศัพท์ที่ไม่เกี่ยวข้องกัน ช่วยให้ข้อมูลทางภาษาและวัฒนธรรมในภาษาต้นทางคงอยู่ในบทแปล อย่างไรก็ตาม ผู้แปลต้องไม่ละเลยความสำคัญในการทำให้บทแปลมีความเป็นธรรมชาติในภาษาปลายทางด้วยเช่นกัน

6.4 ในการแปลบทบรรยายใต้ภาพยนตร์ ผู้แปลภาษาเฉพาะกลุ่มอาจประสบปัญหาในการถ่ายทอดความหมายเฉพาะบางอย่างที่จำเป็นต้องใช้การอธิบายด้วยวลี หรือประโยคขนาดยาว ผู้แปลจำเป็นต้องเลือกสรรคำที่สามารถถ่ายทอดความหมายทั้งความหมายตรงและความหมายแฝงด้วยสำนวน

ภาษาที่กระชับซึ่งอาจต้องใช้เวลาในการเลือกสรรและพิจารณาความหมายค่านานกว่าการแปลภาษาทั่วไป เนื่องจากมีเงื่อนไขด้านจำนวนคำที่ปรากฏในบทบรรยายได้ภาพยนตร์ครั้งหนึ่ง ๆ เป็นตัวกำหนด

รายการเอกสารอ้างอิง

- กฤตณัฐ เพ็งชัย. (2549). *การศึกษาวีถีชีวิตของเกย์*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะศึกษาศาสตร์, สาขาจิตวิทยาการแนะแนว.
- กิ่งรัก อิงคะวัต. (2542). *รูปแบบการดำเนินชีวิต พฤติกรรมการบริโภคและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อของกลุ่มชายรักชาย(เกย์) ในเขตกรุงเทพมหานคร*, วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะนิเทศศาสตร์.
- จตุรภัทร หาญจริง. (2555). 3 5 7 9 หลบไป ละครดาวเทียมกำลังมา! สืบค้นเมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2555, จากเว็บไซต์โพสต์ทูเดย์, http://m.posttoday.com/article.php?id=164421&channel_id=3000
- ชิดชไม ผ่องศรีสุข. (2547). *วรรณกรรมของกะเทย*. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาไทยศึกษา.
- ทิพา เทพอัครพงศ์. (2544). *การแปลเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพพร ประชากุล. (2540). *ศาสตร์การแปล: รวมบทความเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: โครงการศูนย์การแปล, คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ. (2553). *ขบวนการเคลื่อนไหวของเกย์ในสังคมไทย ปฏิบัติการและกระบวนการทัศน์*. วิทยานิพนธ์ดุขฎิบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, สาขาการบริหารสังคม.
- นันทชา ลำโรง. (2552). *ทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อภาพลักษณ์ของกะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์: ศึกษาเฉพาะนักศึกษาปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาสื่อสารมวลชน.

นิตยา กาญจนวรรณ. (2547). *ภาษาไทยไฮเทค*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ปาณิสรา มงคลวาที. (2550). *การนำเสนอภาพกลุ่มชายรักชายในภาพยนตร์ไทยปี พ.ศ. 2550*.

วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์
และสื่อสารมวลชน, สาขาการบริหารสื่อสารมวลชน.

ปริญทร์ นาคสิงห์. (2546). *เกย์: กระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์และวิถีชีวิตทางเพศ*. วิทยานิพนธ์สังคม
ศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์.

พจน์ อานนท์ (ผู้กำกับ). (2546). *ว้ายบี้ม เชียร์กระหึ่มโลก (Cheerleader Queens)* [ภาพยนตร์].
กรุงเทพฯ: ไฟว์สตาร์ โปรดักชั่น.

พจน์ อานนท์ (ผู้กำกับ). (2547). *"ปลั๊นนะยะ" (Spicy Beautyqueens in Bangkok)* [ภาพยนตร์].
กรุงเทพฯ: อาร์ เอส.ฟิล์ม แอนด์ ดิสทริบิวชัน.

พจมาน มุลทรัพย์. (2551). *เรื่องเล่าของเกย์ในชุมชนวรรณกรรมออนไลน์: กรณีศึกษากลุ่ม "บลูสกาย ไช
ไฮดี" ใน www.pantip.com*. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะ
อักษรศาสตร์, สาขาวิชาภาษาไทย.

ยุพธนา นันทิวัธวิภา. (2547). *ภาษาเกย์: การศึกษาวิเคราะห์*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาภาษาไทย.

ราชบัณฑิตยสถาน (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์
พับลิเคชันส์.

วรรณะ หนูหมื่น. (2551). *นวนิยายรักร่วมเพศ: ปัญหาและคุณค่าของมนุษย์, วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับ
สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 ก.ค. - ธ.ค. 2551, น. 35-47.*

วรรณมา แสงอร่ามเรือง. (2545). *ทฤษฎีและหลักการแปล*. กรุงเทพฯ: โครงการตำราคณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วัลยา วิวัฒน์ศร. (2545). *การแปลวรรณกรรม*. กรุงเทพฯ: โครงการตำราคณะอักษรศาสตร์: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลภา เออร์ไวน์. (2549). เทศกาลวัน Christmas กับการแปลบทภาพยนตร์. *วารสารรามคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์*, ปีที่ 26 ฉบับที่ 1 (ม.ค.-มิ.ย. 2549), น. 302-316.
- สุพร เกิดสว่าง. (2546). *ชายรักชาย*. กรุงเทพฯ: สามเจริญการเจริญพันธุ์.
- สุพรรณิ ปิ่นมณี. (2546). *การแปลขั้นสูง: Advanced Translation*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอกศาสตร์ สรรพช่าง. (2546). *คาราโอเกะคลับ: พื้นที่และตัวตนของเกย์อ้วน*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร, คณะมานุษยวิทยา.
- Baker, M. (1992). *In Other Words: A Course Book on Translation*. London: Routledge.
- Baker, P. (2004). Unnatural Acts' Discourses of Homosexuality Within the House of Lords Debates on Gay Male Law Reform. *Journal of Sociolinguistics*. 8(1), 88-106.
- Barea, M. E. (2011). *From the Iron to the Lady: The Kathoey Phenomenon in Thai Cinema*
- Bowen, C. (2002). Beyond lispng - Code Switching and Gay Speech Styles. 'Gay Voice' in The University of Toronto Magazine. 26: 7-24.
- Chesebro, J. W. (1980). *Gay- Speak*. New York: The Pilgrim.
- Edwards, J. (2005). 'Invisibility, safety and psycho-social distress among same-sex attracted women in rural South Australia', *Rural and Remote Health: the international electronic journal of rural and remote health research, education, practice and policy*. 5: 343
- Gaudio, R. (1994). Sounding gay: Pitch Properties in the Speech of Gay and Straight Men. *American Speech*. 69: 30-57.

- Hayes, J. J. (1981). *Lesbians, Gay Men, and Their "Languages"*. In James W. Chesebro (ed.), *Gayspeak: Gay Male and Lesbian Communication*. New York: Pilgrim Press.
- Jackson, P. (2000). *Gay Adaptation, Tom-Dee Resistance and Kathoey Indifference*. Paper presented at the Eighth Conference on Lavender Languages and Linguistics, American University, September 2000.
- Larson, M. L. (1998). *Meaning-Based Translation: a Guide to Cross-Language Equivalence, G - Reference, Information and Interdisciplinary Subjects Series*. New York: University Press of America.
- Levon, E. (2010). *Language and the Politics of Sexuality*. London: Palgrave Macmillan.
- Newmark, P. (1988). *A Textbook of Translation*. London: Prentice Hall.
- Rodgers, B. (1979). *Gay Talk: Formerly Entitled the Queens' Vernacular: a Gay Lexicon*. Michigan: the University of Michigan.
- Rogers, H., Smyth, R. (2002). Phonetics, Gender, and Sexual Orientation. *Proceedings of the Annual Meeting of the Canadian Linguistic Association*. Montreal, Canada: L'Universite du Quebec au Montreal.
- Sinnott, M. (2002). Gay Versus Kathoey: Homosexual Identities in Thailand. *International Institute for Asian Studies*. Newsletter 29.
- Stevens, C. (2010). *Born Brilliant: The Life of Kenneth Williams*. John Murray. 206.